

ગંગાસતીના ભજનો

સૌરાષ્ટ્રની મીરા ગંગાસતીના 52 ભજનોનો સંગ્રહ

12/28/2010

<http://aksharnaad.com>

Jignesh Adhyaru

વિક્રમ સંવત ૧૮૫૦ના ફાગણ સુદી ૮ ગુરુવાર તારીખ ૧૫ માર્ચ ૧૮૬૪ ના દિવસે જેમણે આત્મત્યાગ કર્યો એવાં અર્વાચીન સમયના સંત કવયિત્રી ગંગાસતીનો જન્મ ભાવનગર જિલ્લાના પાલિતાણા તાલુકામાં આવેલા રાજપરા ગામે ભાઈજુભી જેસા સરવૈયા નામના રાજપૂત ગરાસદારને ત્યાં માતા રૂપાળીબાની કુઝે સંભવત : ઈ.સ.૧૮૪૬ વિ.સ.૧૯૦૨ માં થયેલો. અઢાર વર્ષની વચ્ચે વિ.સ.૧૯૨૦ ઈ.સ.૧૮૬૪માં ભાવનગર જિલ્લાના ઉમરાળા તાલુકામાં ધોળા જંકશનથી નવ કિલોમીટર દૂર આવેલા સમફિયાળાના રાજપુત ગિરાસદાર શ્રી કહળસંગ કલભા ગોહિલ સાથે વિવાહ થયા. ગંગાબા પોતાની સાથે પાનબાઈ નામની પંદર-સોળ વર્ષની ખવાસ કન્યાને વડારણ તરીકે સાસરે લઈ ગયેલાં, જે બહેનપણી કમ શિષ્યા બની રહી. ગંગાસતીને બે દીકરીઓ હતી મોટાં પુત્રી બાઈરાજબા અને નાનાં પુત્રી હરિબા.

સંતસાધનાના માર્ગે ચડેલાં આ ભક્ત દંપતી કહળસંગજુ તથા ગંગાબાએ કાળુભાર નદીને કાંઠે આવેલી પોતાની વાડીમાં હનુમાનજીની સ્થાપના કરીને ઝૂંપડી બાંધી વસવાટ કર્યો. બાજુના પીપરાળી ગામના ભજનિક હરિજન સાધુ ભૂધરદાસજુને પોતાની બાજુમાં ઝૂંપડી બાંધી આપેલી. ગંગાસતીને ત્યાં પુત્ર નહોતો.

એકાવન વર્ષની વચ્ચે કહળુભાએ પોતાના સંતત્વની કસોટીનો પ્રસંગ ઉભો થતાં જીવતાં સમાધિ લેવાનું નક્કી કર્યું. ગંગાબાએ પણ પતિની સાથે જ પ્રયાણ કરવા તૈયારી કરી પરંતુ પતિઆજ્ઞાએ પોતાનાં બહેનપણી-વડારણા-શિષ્યા પાનબાઈને આત્મસાધનાના માર્ગે ચડાવવા માટે બાવન દિવસ સુધી ભજનવાણી દ્વારા ઉપદેશ આપ્યો અને સાક્ષાત્કાર સુધી પહોંચાડયા બાદ માત્ર અડતાલીશ વર્ષની

ઉંમરે પતિ પાછળ આત્મત્યાગ કર્યો. ત્રણ દિવસ પછી પાનબાઈએ પણ સમાધિ અવસ્થામાં જ દેહત્યાગ કર્યો. સમફિયાળા ગામે કહળસંગભગત, ગંગાસતી અને પાનબાઈની જગ્યા સામે ઓળખાતું સંત સ્થાનક કાળુભાર નદીને કાંઠે આવેલું છે, જ્યાં દર પૂર્ણિમાના દિવસે ભજનો થાય છે.

ગંગાસતીને ગુજરાતી સાહિત્યક્ષેત્રમાં મધ્યકાલીન સંતકવિયત્રી તરીકે ઓળખવવામાં આવતા, પરંતુ ઈ.સ.૧૯૬૩માં ગુજરાત રાજ્યના નિવૃત પોલીસ વડા શ્રી મજબૂતસિંહ જાડેજાએ ‘શ્રી કહળસંગ ભગત, ગંગાસતી અને પાનબાઈની સંશોધક પરક સંક્ષિપ્ત જીવનકથા’ પુસ્તક પ્રકાશિત કર્યું અને શક્ય તેટલી પ્રમાણભૂત વિગતોનું સંકલન કરીને, ખરા અર્થમાં સંશોધન-સત્ય શોધન કર્યું અને ગંગાસતીનો જીવન તથા કવનકાળ આપણી સમક્ષ આવ્યો. જે

ગંગાસતીને અર્વાચીન કાળના સંત કવયિત્રી તરીકે સ્થાપિત કરે છે. ગંગાસતીના દેહવિલયને માત્ર એકસો ચૌદ વર્ષ થયાં છે.

ગંગાસતીને નામે બાવન જેટલી ભજન રચનાઓ મળે છે. એમાં સદગુરુ મહિમા, નવધા ભક્તિ, યોગસાધના, નામ અને વચનની સાધના, કિયાયોગ, શીલવંત સાધુના લક્ષણો, સંતના લક્ષણો, આત્મસમર્પણ, ભક્તિનો માર્ગ, નાડીશુદ્ધિ, મનની સ્થિરતા, સાધુની સંગત, વચનનો વિવેક અને સંપૂર્ણ શરણાગતિના ભાવો આલેખાયા છે. આ રીતે આ ભજનોમાં ભક્તિ, જ્ઞાન અને યોગનો ત્રિવેણીસંગમ થયેલો જોવા મળે છે.

મેરુ રે ડગે પણ જેનાં મનડાં ડગે નૈ પાનબાઈ ! મરને ભાંગી પડે ભરમાંડ રે ;
વિપત પડે તોયે વણસે નહીં ઈ તો, હરિજનના પરમાણ રે...

હરખ ને શોકની આવે નહીં હેડકી ને, જેણે શિશ તો કર્યા કુરબાન રે,

સદગુરુ વચનમાં શૂરા થઈને ચાલે ને, મેલ્યાં અંતર કેરાં માન રે...

નિત્ય રહેવું સતસંગમાં પાનબાઈ ! આઠે પહોરે આનંદ રે,

સંકલ્પ વિકલ્પ જેને એકે નહીં ઉરમાં ને, તોડી નાંખે માયા કેરા ફંદ રે...

૦ ૦ ૦ ૦

શીલવંત સાધુને વારે વારે નમીએ પાનબાઈ ! જેનાં બદલે નહીં વ્રતમાન રે,

ચિત્તની વૃત્તિ જેની સદા યે નિરમળી ને, જેને મહારાજ થિયા મે'રબાન રે...

૦ ૦ ૦ ૦

સદગુરુ વચનના થાવ અધિકારી પાનબાઈ, મેલી દેજો અંતરનું માન રે,

આળસ મેલીને તમે આવોને મેદાનમાં ને, સમજો સતગુરુની સાન રે...

૦ ૦ ૦ ૦

મન સ્થિર કરીને તમે આવોને મેદાનમાં, મિટાવું સરવે કલેશ રે,
હરિનો દેશ તમને એવો રે દેખાડું, જ્યાં નહીં વરણ કે વેશ રે....

૦ ૦ ૦ ૦

કુપાત્રની આગળ વસ્તુ ન વાવીએ પાનબાઈ ! સમજુને રહીએ ચૂપ રે,
મરને આવીને ધનનો ઢગલો કરે, ભલે હોય મોટા ભૂપ રે....

૦ ૦ ૦ ૦

વીજળીને ચમકારે મોતીડાં પરોવો પાનબાઈ ! અચાનક અંધારાં થાશે,
જોત રે જોતામાં દિવસો વહ્યા જાશે પાનબાઈ ! એકવીશ હજાર છસોને કાળ
ખાશે....

જાણ્યા જેવી આ તો અજાણ છે ને, અધુરિયાંને નો કે'વાય જુ,
ગુપત રસનો ખેલ છે આ અટપટો ને, આંટી મેલો તો સમજાય જુ....

નિરમળ થઈને તમે આવો મેદાનમાં ને, જાણી લેજો જીવ કેરી જત રે...
 સજ્ઞતિ વિજ્ઞતિની જુગતિ બતાડું ને બીબે પાડી દઉં બીજુ ભાત રે.
 પિંડ બૃહાંડથી પર છે ગુરુજુ પાનબાઈ ! તેનો દેખાડું તમને દેશ જુ
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં ને રે, ત્યાં નહીં માચાનો જરીએ લેશ...

૦ ૦ ૦ ૦

ભક્તિ રે કરવી એણે રાંક થઈને રે'વું પાનબાઈ !
 મેલવું અંતરનું અભિમાન રે...

પ્રવેશ, માહિતી, શિક્ષણ, કેળવણી, જ્ઞાન, વિજ્ઞાન અને વિદ્યા એમ સાત ડગલાં
 અધ્યાત્મના ક્ષેત્રમાં ભરવા માટે ચાર માર્ગો છે. પિપિલિકા માર્ગ, મંડુક માર્ગ,
 મીન માર્ગ અને વિહંગમ માર્ગ. એ ચારે માર્ગોની સમજણ ગંગાસતીનાં
 ભજનોમાંથી પ્રાપ્ત થાય છે.

ગંગા સતીના ભજનો

1. બુદ્ધિયોગ (ભજન-1)

મેરુ તો ડગે જેના મન નો ડગે,
 મરને ભાંગી રે પડે રે ભરમાંડ રે.
 વિપદ પડે પણ વણસે નહિ,
 છ તો હરિજનનાં પરમાણ રે... મેરુ રે...
 ભાઇ રે ! હરખ ને શોકની
 ના'વે જેને હેડકીને,
 શીશ તો કર્યા કુરબાન રે;

સતગુરુ વચનમાં શૂરા થઇને ચાલે,
 જેણે મેલ્યા અંતરનાં માન રે... મેરુ રે...
 ભાઈ રે ! નિત્ય રહેવું સતસંગમાં ને,
 જેને આઠે પહોર આનંદ રે;
 સંકલ્પ વિકલ્પ એકે નહિ ઉરમાં,
 જેણે તોડી નાખ્યો માચા કેરો ફંદ રે ...મેરુ...
 ભાઈ રે ! ભગતિ કરો તો એવી કરજો પાનબાઈ,
 રાખજો વચનુમાં વિશવાસ રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં,
 તમે થાજો સત ગુરુજીના દાસ રે... મેરુ રે...

2. ગુરુશરણ

સદ્ગુરુને શરણો (ભજન-2)

શીલવંત સાધુને વારે વારે નમીએ પાનબાઈ !

જેના બદલે નહિ વ્રતમાન રે;

ચિતની વરતી જેની સદાય નિરમળી,

જેને મા'રાજ થયા મે'રબાન રે... શીલવંત.

ભાઈ રે ! શત્રુ ને મિત્ર રે એકે નહિ ઉરમાં,

જેને પરમારથમાં પ્રીત રે;

મન, કર્મ, વાણીએ વચનનુમાં ચાલે ને,

રૂડી પાડે એવી રીત રે... શીલવંત.
 ભાઇ રે ! આઠે પો'ર મનમસ્ત થૈ રે'વે,
 જેને જાગી ગયો તુરીયાનો તાર રે;
 નામ ને રૂપ જેને મિથ્યા કરી જાણ્યું ને,
 સદાય ભજનનો આહાર રે....શીલવંત.
 ભાઇ રે ! સંગાત્યું તમે જ્યારે એવાની કરશો ને,
 ત્યારે ઉત્તરશો ભવપાર રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 જેને વચનુંની સાથે વે'વાર રે ... શીલવંત.

૩. અભયભાવ

અદ્યાત્મપથમાં પાયા (ભજન—૩, ૪, ૫)

ભગતી હરિની પદમણી પ્રેમદા પાનબાઈ !
 રહે છે હરિની જોને પાસાં
 ઇરે ભક્તિ ક્યારે ઉરમાં આવે,
 જ્યારે થાય સદ્ગુરુના દાસ... ભગતી
 ભાઈ રે ! અભયભાવના લક્ષણ બતાવું પાનબાઈ !
 તમે સુણો એકાગ્ર ચિત્ત થઈ;
 એ વારે લક્ષણ સાંભળતાં પાનબાઈ !
 અભયભાવ ચિત્તમાં પ્રગટાય... ભગતી

ભાઇ રે ! સદગુરુ વચનમાં સુરતાને રાખો,
 તો તો હું ને મારું મટી જાય;
 નિંદા ને સ્તુતિ જ્યારે સમતુલ્ય ભાસે,
 ત્યારે અભયભાવ કહેવાય.... ભગતી
 ભાઇ રે ! એવા અભયભાવ વિના
 ભગતી ન આવે પાનબાઇ !
 મરને કોટિ કરે ઉપાય;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 તે વિના જીવપણું નહિ જાય... ભગતી.

4. સમર્પણ ભાવ

જ્યાં લગી લાગ્યા ભાગ્યાની ભે રહે મનમાં,
 ત્યાં લગી ભગતી નૈ થાય;
 શરીર પડે વાકો ધડ લડે પાનબાઇ !
 સોઇ મરજુવા કહેવાય... જ્યાં લગી
 ભાઇ રે ! પોતાનું શરીર માને નહિ મનમાં,
 શરીરના ધણી જોને મટી જાય;
 સદગુરુ ચરનમાં શીશ નમાવે,
 ત્યારે પૂરણ નિજારી કહેવાય... જ્યાંલગી
 ભાઇ રે ! નવધા ભગતીમાં નિરમળા રહેવું,
 મેલી દેવી મનની તાણાતાણ;
 પક્ષાપક્ષી નહિ હરિના દેશમાં,

એનું નામ પદની ઓળખાણ... જ્યાં લગી
 ભાઇ રે ! અટપટો ખેલ ઝટપટ સમજાય નૈ,
 એ તો જાણવા જેવી છે જાણ;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 ત્યારે મઠી જાય ચારે ખાણ.... જ્યાં લગી.

5. ફનારી

સદગુરુ વચનના થાઓ અધિકારી,
 મેલી દો અંતરનું માન;
 આળસ મેલીને આવો મેદાનમાં,

સમજો સદગુરુની સાન... સદગુરુ
 ભાઈ રે ! અંતર ભાંગ્યા વિના ઉભરો નહિ આવે પાનબાઈ !
 પછી તો હરિ દેખાય સાક્ષાત;
 સતસંગ રસ એ તો અગમ અપાર છે,
 તે તો પીએ કોઇ પીવણ હાર..... સદગુરુ
 ભાઈ રે ! ધડ ઉપર શીશ નવ મળે પાનબાઈ !
 એવો ખેલ છે ખાંડા કેરી ધાર;
 એમ તમે તમારું શીશ ઉતારો પાનબાઈ !
 તો તો રમારું બાવનની બાર.... સદગુરુ
 ભાઈ રે ! હું અને મારું ઈ તો

મનનું છે કારણ પાનબાઈ !
 ઇ મન જ્યારે મરી જો ને જાય;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 ત્યારે હતું તેમ દરશાય... સદગુરુ

6. સદ ગુરુનું માર્ગદર્શન

અદ્યાત્મપથિકની જીવન પદ્ધતિ. (ભજન 6 થી 10)

નવધા ભક્તિમાં નિરમળ રહેવું ને,

રાખવો વચનુંમાં વિશ્વાસ રે;
 સદગુરુને પૂછીને પગલાં ભરવાં ને,
 થઇને રહેવું તેના દાસ રે... નવધા
 ભાઈ રે ! રંગરૂપમાં રમવું નહિ ને,
 કરવો ભજનનો અભિયાસ રે;
 સદગુરુ સંગે એકાંતમાં રહેવું ને,
 તજુ દેવી ફળની આશ રે.... નવધા.
 ભાઈ રે ! કર્તાને ભોક્તા હરિ, એમ કહેવું ને,
 રાખવું નિરમળ જ્ઞાન રે;
 સદગુરુ ચરણમાં શીશ નમાવવું ને
 ધરવું ગુરુજીનું ધ્યાન રે નવધા.

ભાઇ રે ! અભ્યાસીને એવી રીતે રહેવું ને,
 જાણવો વચ્ચનનો મરમ રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 છોડી દેવાં અશુદ્ધ કરમ રે નવધા.

7. પ્રપંચત્યાગ

અભ્યાસ જગ્યા પછી બહુ ભમવું નહિ ને,
 ન રહેવું ભેદવાદીની સાથ રે;
 કાયમ રહેવું એકાંતમાં ને,

માથે સદગુરુનો હાથ રે... અભ્યાસ.
 ભાઇ રે ! તીરથ વ્રત પછી કરવા નહિ ને,
 ન કરવાં સદ ગુરુનાં કર્મ રે;
 એવી રે ખટપટ છોડી દેવી રે,
 જ્યારે જણાય માંયલો મર્મ રે.... અભ્યાસ.
 ભાઇ રે ! હરિમય જ્યારે જગતને જાણ્યું રે,
 ત્યારે પરપંચથી રહેવું દ્રો રે;
 મોહ સધળો પછી છોડી દેવો ને,
 હરિ ભાગવા ભરપૂર રે અભ્યાસ.
 ભાઇ રે ! મેળો ને મંડપ કરવા નહિ રે,

ઇ છે અધૂરિયાનાં કામ રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે
 જો ભાળવા હોય પરિપૂરણ રામ રે ... અભ્યાસ.

8. પ્રવૃત્તિ સંકોચ

મનને સ્થિર કરી આવો રે મેદાનમાં ને,
 મિટાવું સરવે કલેશ રે;
 હરિનો દેશ તમને એવો દેખાડું ને,
 જ્યાં નહિ વર્ણ ને લેદ રે.... મનને .
 સૂક્ષ્મ સૂવું ને સૂક્ષ્મ ચાલવું ને,

સૂક્ષ્મ કરવો આહાર રે,
 શરીરની સ્થિરતામાં ચિત્ત જેનું કાયમ ને,
 વરતી ન ડોલે લગાર રે.... મનને.

 કુબુજીવાળાનો સંગ તજવો ને,
 રહેવું એકાંતે અસંગ રે,
 ફૂંચી બતાવું એનો અભિયાસ કરવો ને,
 ચડાવવો નિત્ય નવો રંગ રે... મનને.

 ચિત્ત વિષયમાંથી ખેંચવું ને
 રહેવું સદાય ઇન્દ્રિયજીત રે....
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે

તેથી થાય નહિ વિપરીત ચિત રે.... મનને.

9. તૃષ્ણાત્યાગ

કાળધર્મ અને સ્વભાવને જીતવો ને,
રાખવો નહિ અંતરમાં કોધ રે;
સમાનપણેથી સરવેમાં વરતવું રે,
ટાળી દેવો મનનો વિરોધ રે કાળધર્મ.
ભાઇ રે ! નિર્મળ થઇને કામને જીતવો,

રાખવો અંતરમાં વૈરાગ્ય રે;
 જગતના વૈભવને મિથ્યા જાણીને,
 ટાળી દેવો દુબજાનો ડાધ રે કાળધર્મ
 ભાઇ રે ! આ લોક અપરલોકની આશા તજવી ને,
 રાખવું અભ્યાસમાં ધ્યાન રે;
 તરણા સમાન સહુ સિદ્ધિઓને ગણવીને,
 મેલવું અંતરનું માન રે.... કાળધર્મ .
 ભાઇ રે ! ગુરુમુખી હોય તેને એમ જ રહેવું ને,
 વરતવું વચ્ચનની માંય રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,

એને નહિ જડે જગતમાં કાંઈ રેકાળધર્મ.

10. સાધનમાં એકાગ્રતા

લાભ લેવો હોય તો બેસો એકાંતમાં,
 બતાવું કુંચી અપાર રે;
 ઇ રે કુંચીથી બ્રહ્મનાં તાળાં ઉઘડે ને,
 લાગે ભજનમાં એક તાર રે... લાભ લેવો.
 ભાઇ રે ! પ્રથમ મુખ્ય તો ધારણ રાખો ને,

દશા રાખો ગંભીર રે;
 નીમબારું નહિ બોલવું ને,
 ધારણા રાખવી ધીર રે લાભ લેવો.
 ભાઇ રે ! આહાર તો સર્વ સત્ત્વ ગુણી કરવો ને,
 રૂડી પાડવી રીત રે;
 ગુરુનાં વચનને મૂકવું નહિ ને,
 રાખવી પરિપૂરણ પ્રીત રે... લાભ લેવો.
 ભાઇ રે ! ખટમાસ એકાંતમાં આસન જીતવું,
 ત્યારે અધો યોગ કહેવાય રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 પછી અભ્યાસ વધતો જાય રે... લાભ લેવો.

11. ભક્તિ વિના ભગવાન રીતે નહિ !

ભક્તિ (ભજન 11 થી 15)

સર્વ ઇતિહાસનો સિદ્ધાંત એક છે રે,
 સમજવી સદગુરુની સાન;
 વિપત્તિ આવે પણ વૃત્તિ ન ડગાવવી ને,
 મેલી દેવું અંતરનું માન રે..... સર્વ ઇતિહાસ.
 ભાઇ રે ! પ્રખ્યાતિ પાનબાઇ ! એવાની થઈ રે,
 જેણે શીશા તો કર્યા કુરબાન રે;
 વિપત્તિપણું એના ઉરમાં ન આવે ને,

જેને મા'રાજ થયા છે મે'રબાન રે.... સર્વ ઇતિહાસ.
 ભાઈ રે ! શીશ પડે પણ એનાં ધડ લડે ને,
 જેણે સાચો માંડયો સંગ્રામ રે;
 પોતાનું શરીર જેને વહાલું નવ કીધું રે,
 ત્યારે રીજે રે, પાનબાઈ રામ.... સર્વ ઇતિહાસ.
 ભાઈ રે ! ભક્તિ વિનાના ભગવાન રિઝાય નહિ રે,
 ભલે કોટિ કરે ઉપાય;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 આપદા ભક્તિ વિના નવ જાય રે સર્વ ઇતિહાસ.

12. નમ્ર બનીને રહેવું

ભક્તિ કરવી તેને રાંક થઇને રહેવું ને,
 મેલવું અંતરનું અભિમાન રે;
 સદગુરુ ચરણમાં શીશા નમાવી,
 કર જોડી લાગવું પાય.... ભક્તિ
 જાતિપણું છોડીને અજાતિ થાવું ને,
 કાઢવો વરણ વિકાર રે;
 જાતિ પાંતિ નહિ હરિના દેશમાં ને,
 એવી રીતે રહેવું નિર્માન રે... ભક્તિ.
 પારકા અવગુણ કોઈના જુએ નહિ રે,

એને કહીએ હરિના દાસ રે;
 આશા ને તૃષ્ણા એકે નહિ ઉરમાં,
 એને દૃઢ કરવો વિશ્વાસ ભક્તિ.
 ભક્તિ કરો તો એવી રીતે કરજો, પાનબાઇ !
 રાખજો વચનમાં વિશ્વાસ રે'
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 તો તો જન્મ સફળ થઇ જાય રે... ભક્તિ.

13. ભક્તિનો મહિમા
 પદમાવતીનો જયદેવ સ્વામી પાનબાઇ !

એનો પરિપૂરણ કહું ઇતિહાસ;
 એકાગ્રચિતે સાંભળો પાનબાઈ !
 એ તો થયાં હરિનાં દાસ રેપદ્ધાવતી
 ભાઈ રે ! ગોવિંદનું ગીત કીધું જયદેવે જ્યારે,
 નામ અષ્પદ કહેવાય રે;
 પદપદ પ્રતે ભક્તિરસ પ્રગટ્યો પાનબાઈ !
 જેથી પદમાવતી સજીવન થાય રે... પદ્ધાવતી
 ભાઈ રે ! ગોપીયું ને કૃષ્ણજીની લીલા લખતાં,
 જયદેવ રિયા જોને સમાઈ;
 સ્વહસ્તે આવીને ગોવિંદ લખી ગયા,

પ્રત્યક્ષ હસ્તપ્રત માંછપદ્માવતી.
 ભાઈ રે ! એવી રે ભગતિ છાનામાં છાની પાનબાઈ !
 જો હું કહું છું તે સમજાય;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં,
 તો જીવ મઠીને ગોવિંદરૂપ થાય.....પદમાવતી.

14. પાકો પ્રેમ

પાકો પ્રેમ જ્યારે અંગામાં આવે રે,
 ત્યારે સાધના સર્વ શમી જાય;
 કરવું એને કાંછ નવ પડે રે,

એને સહેજે સમાધિ થાય રે... પાકો પ્રેમ.
 ભાઇ રે ! કર્તાપણું સર્વે મટી ગયું રે,
 ત્યારે જગત જૂઠું જાણ્યું કહેવાય;
 અંત:કરણમાં ભક્તિ આવે નિર્મળ રે,
 ત્યારે ખરી દૃઢતા બંધાય રે... પાકો પ્રેમ.
 ભાઇ રે ! આવા પ્રપંચ એને નડે નહિ રે,
 જેને મટી ગયો પૂર્ણ વિકાર રે;
 અંતરમાંથી જેણે મર્યાદા ત્યાગી રે,
 અટકે નહિ જગત વહેવાર રે... પાકો પ્રેમ.
 ભાઇ રે ! શુદ્ધ વચનમાં સુરતા બંધાણી ને,

મટી ગયો વાદવિવાદ રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 એને આવે સુખ સ્વાદ રે..... પાકો પ્રેમ.

15. પ્રેમલક્ષણા ભક્તિ

પ્રેમલક્ષણા ભક્તિ જેને પ્રકટી તેને,
 કરવું પડે નહિ કાંઈ રે;
 સદ્ગુરુ વચ્ચનની છાચા પડી ગાઈ તેને,
 અઠળક પ્રેમ જાગ્યો ઉરમાંય... પ્રેમલક્ષણા.
 ભાઈ રે ! પ્રેમલક્ષણા ભક્તિ શબ્દરીએ કીધી ને,

હરિએ આરોગ્યાં એઠાં બોર રે;
 આવરણ અંતરમાં એકે નહિ આવ્યું રે,
 ત્યાં ચાલે નહિ જમનું જોર.... પ્રેમલક્ષણા.
 ભાઇ રે ! પ્રેમ પ્રગટ્યો વિદુરની નારી ને રે,
 ભૂલી ગાઇ દેહ કેચું ભાન રે;
 કેળાંની છાલમાં હરિને રિઝાવ્યા ને,
 તને ધૂટ્યું અંતરનું માન રે પ્રેમલક્ષણા.
 ભાઇ રે ! એવો પ્રેમ પાનબાઇ જેને પ્રગટ્યો રે,
 તે સ્હેજે હરિ ભેગો થાય રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,

તેથી જમરાજા દૂર જાય રે.... પ્રેમલક્ષ્ણા.

16. જુગાતી

વચન (ભજન 16 થી 21)

જુગાતી તમે જાણી લેજો પાનબાઇ !
 મેળવો વચનનો એકતાર;
 વચનરૂપી દોરમાં સુરતાને બાંધો,
 ત્યારે મટી જશે જમના માર.... જુગાતી.
 ભાઇ રે ! જુગાતી જાણ્યા વિના ભગાતી નહિ શોભે,
 મરજાદ લોપાઇ ભલે જાય;

ધરમ અનાદિનો જુગાતીથી ખેલો,
જુગાતીથી અતખ તો જણાય... જુગાતી.
ભાઇ રે ! જુગાતીથી સહેજે ગુરુપદ જડે પાનબાઇ !
જુગાતીથી તાર જોને બંધાય;
જુગાતીથી ત્રણ ગુણ નકે નહિ,
જુગાતીથી જાણે તો પાર પહોંચી જાય....જુગાતી.
ભાઇ રે ! જુગાતી જાણે તેને રોકે નહિ કોઈ,
તેતો હરિ જેવા બની જાય;
ગંગાસતી એમ બોલિયાં,
તેને તો નમે જગાનાં નરનાર... જુગાતી.

17. વચનનો વિવેક

વચન વિવેકી જે નરનારી પાનબાઈ !

તને બ્રહ્માદિક લાગે પાય;

વચનની સાન જેને જાણી પાનબાઈ !

તને કરવું હોય તેમ થાય.... વચન.

વચનમાં સમજે તને મહાસુખ થાય રે,

ઇતો ગત રે ગંગાજી કહેવાય;

એકમના થઇને આરાધ કરે તો તો,

નકલંક પરસન થાય.... વચન

વચને થાય અને વચને ઉથાપ પાનબાઇ !

વચને મંડાય જો ને પાઠ રે;

વચનના પૂરા તે તો નહિ રે અધૂરા,

વચનનો લાવો જો ને ઠાઈ....વચન.

વસ્તુ વચનમાં છે પરિપૂરણ પાનબાઇ !

વચન છે ભક્તિનું જોને અંગા;

ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,

કરવો વચનવાળાનો સંગા.... વચન

18. વચન નિષ્ઠા

અચળ વચન કોઇ દી યાળે નહિ પાનબાઈ !
તેતો અહોનિશ ગાળે ભલે વનમાં;
સદગુરુ સાનમાં પરિપૂરણ સમજ્યાં,
તેને અહંભાવ આવે નહિ મનમાં..... અચળ.
ભાઈ રે ! શરીર પડે પણ વચન ચૂકે નહિ,
ગુરુજીના વેચ્યા તેતો વેચાય;
બ્રહ્માદિક આવીને મરને લિયે પરીક્ષા,
પણ બીજો બોધ નો ઠેરાય.... અચળ. ભાઈ રે !

મરજુવા થઇને કાયમ રમવું પાનબાઈ !
 વચન પાળવું સાંગો પાંગા;
 ત્રિવિધના તાપમાં જગત બળો છે,
 તેનો નહિ લાગે તમને ડાઘ.... અચળ.
 ભાઈ રે ! જીવન્મુક્તિની દશા પ્રગાઠશે,
 હાણ ને લાભ જોને મટી જાય;
 આશા ને તૃષ્ણાએકે નહિ ઉરમાં,
 પરમ ભક્ત તે કહેવાય.... અચળ.
 ભાઈ રે ! દૃઢતા રાખો તો એવી રીતે રાખજો,
 જેથી રીતે નકળંક રાય;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં,

તેને નહિ માયા કેરી છાંય....અચળ.

19. વચ્ચનનો મહિમા

સાનમાં સાન એક ગુરુજીની કહું પાનબાઇ !
જેથી ઉપજે આનંદના ઓઘ રે;
સિક્ખ અનુભવ જેના ઉરમાં પ્રગાટે,

તને મટી જાય માયા કેરો ક્ષોભ રે..... સાનમાં.
 ભાઈ રે ! ચૌદલોકથી વચન છે ન્યારું પાનબાઈ !
 તમે તેની કરી લ્યો ઓળખાણ રે;
 જથારથ બોધ વચનનો જોતાં પાનબાઈ !
 મટી જાય મનની તાણાતાણ રેસાનમાં.
 ભાઈ રે ! વચન થકી ચૌદ લોક રચાણા,
 વચન થકી માયા ને મેદની પાનબાઈ !
 વચન થકી વરસે સાચાં નૂર રે.... સાનમાં.
 વચન જાણ્યું તેણે સરવે જાણ્યું પાનબાઈ !
 તને કરવું પડે નહિ બીજું કાંઈ રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,

તેને નડે નહિ માયા કેરી છાંય રેસાનમાં.

20. વચનનો પ્રતાપ

આદિ અનાદિ વચન છે પરિપૂરણ,
 વચનથી અધિક નથી કાંઈ રે;
 વચન જાણ્યા થકી શુદ્ધ પ્રેમ જાગે રે,
 પછી તો સુરતા નિર્ગુણમાં સમાય રેઆદિ.
 ભાઇ રે ! કર્મકાંડ એને નડે નહિ રે,
 જેને આવ્યો વચનનો વિશ્વાસ રે;
 પગલું ભરે પણ વચન તપાસે ને,

થઇ રહે ગુરુજીના દાસ રે.....આદિ.

ભાઈ રે ! જનક વિદેહી ભૂલી ગયો ને
દીઘો જણે પેઘડે પાવ રે;

એક વરસ સુધી તેમાં રહ્યો પોતે ને,
પછી બદલ્યો વચનનો ભાવ રે.....આદિ.

ભાઈ રે ! દેહ છતાં તેને વિદેહી કીઘો રે,
વચન તણો પ્રતાપ રે;

ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
જને નહિ ત્રિવિધનો તાપ રે....આદિ.

21. વચનનો વિશ્વાસ

મેદાનમાં જેણે મોરચો માંડયો ને,
જેને પકડયો વચ્ચનનો વિશ્વાસ રે;
ચૌદ લોકમાં કોઇથી બીએ નહિ રે,
થછ બેઠાં સ ગુરુના દાસ રે.....મેદાનમાં.

ભાઈ રે ! સાન સદૃ ગુરુની જે નર સમજ્યો રે,
તે અટકે નહિ માયા માંય રે;
રંગરૂપમાં લપટાય નહિ રે,
જેને પડી ગાઈ વચ્ચની છાંય રે.....મેદાનમાં.

ભાઈ રે ! રહેણીકરણી એને ટંકશાળ કહીએ રે,

એ તો ડગે નહિ જરાય રે;
 વચન સમજવામાં સદાય પરિપૂરણ,
 તેને કાળ કદી નવ ખાય રે.... મેદાનમાં
 ભાઇ રે ! સોઈ વચન સદ્ગુરુજીના ધરના રે,
 ગમ વિના ગોથાં ખાય રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 વચન ન સમજ્યા નરકે જાય રેમેદાનમાં.

22. વૃત્તિની નિર્મળતા
 યોગ ભજન (22 થી 26)

ਮਨਵਰਤੀ ਜੇਨੀ ਸਦਾਧ ਨਿਰਮਲ ਰੇ,
ਤੇ ਪਡੇ ਨਹਿ ਭਵਸਾਗਰਮਾਂਧ ਰੇ;
ਸਦਗੁਰੁ ਚਰਣਮਾਂ ਜੇਨੁ ਚਿਤ ਮਲੀ ਗਾਧੁ,
ਤੇਨੇ ਲਾਗੇ ਨਹਿ ਮਾਧਾ ਕੇਵੀ ਛਾਂਧ ਰੇ....ਮਨਵਰਤੀ.
ਆਇ ਰੇ ! ਪਿਤ੍ਰੁ ਗ੍ਰਹਦੇਵਤਾ ਕੋਇ ਨਕੇ ਨਹਿ ਏਨੇ ਰੇ,
ਜੇਨੁ ਬੰਧਾਣੁ ਵਚਨੁਮਾਂ ਚਿਤ ਰੇ;
ਆਵਰਾਣੁ ਏਨੇ ਏਕੇ ਨਹਿ ਨਕੇ ਰੇ,
ਜੇਨੁ ਵਿਪਰੀਤ ਨਥੀ ਮਨ ਰੇ.....ਮਨਵਰਤੀ.

ભાઇ રે ! મટી ગાઇ અંતરની આપદા રે,
 જેને સ ગુરુ થયા મે'રબાન રે;
 મન,કર્મ થકી જેને વચન પાળ્યું રે,
 એણે મેળ્યું અંતરનું માન રેમનવરતી.

 ભાઇ રે ! હાણ ને લાભ જેને એકે નહિ ઉરમાં રે,
 જેને માથે સદગુરુનો હાથ રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 તેને મળિયા ત્રિભોવન નાથ રે..... મનવરતી.

23. સંકલ્પ ત્યાગ

યોગી થવું હોય તો સંકલ્પને ત્યાગો ને,
 આદરો તમે અભ્યાસ રે;
 હરિ ભાગવા હોય તો હિંમત રાખો રે,
 જેનો પરિપૂરણ સરવમાં વાસ રે.... યોગી.
 ભાઇ રે ! રજોગુણી તમોગુણી આહાર ન કરવો ને,
 સ્વાજે ન કરવી આશ રે;
 સત્ત્વગુણી આહાર કાચમ કરવો રે,
 જેથી થાય બેઉ ગુણોનો નાશ રે.... યોગી.
 ભાઇ રે ! સત્ત્વગુણમાં ભેદ છે મોટો રે,

એક શુદ્ધ બીજો મલિન કે'વાય રે;
 મલિન સત્ત્વગુણનો ત્યાગ કરવો રે,
 ત્યારે પરિપૂરન યોગી થાય રે.... યોગી.
 ભાઇ રે ! વિદેહદશા તેહની પ્રગાટે,
 જે ત્રણે ગુણોથી થયો પાર રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 જેને લાગ્યા તુરીયાતીતમાં તાર રેયોગી.

24. યોગાભ્યાસ

સરળ ચિત્ત રાખી નિરમળ રહેવું ને,

આણવું નહિ અંતરમાં અભિમાન રે;
 પ્રાણીમાત્રમાં સમદૃષ્ટિ રાખવી ને,
 અભ્યાસે જીતવો અપાન રે....સરળ.

 ભાઇ રે ! ૨૪ કર્મથી સદા દૂર રહેવું ને,
 કાયમ કરવો અભ્યાસ રે;
 પાંચ પ્રાણને એક ઘરે લાવવા,
 શીખવો વચનનો વિશ્વાસ રે.... સરળ.

 ભાઇ રે ! ડાબી ઈંગલા ને જમણી પિંગલા,
 રાખવું સ્વરભેદમાં ધ્યાન રે;
 સૂર્યમાં ખાવું ને ચંદ્રમાં જલ પીવું રે,

એમ કયમ રાખવું વ્રતમાન રે....સરળ.
 ભાઇ રે ! નાડી શુદ્ધ થયા પછી અભ્યાસ જાગે રે,
 નક્કે જાણવું નિરધાર રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે
 આ ખેલ છે અગમ અપાર રે.....સરળ.

25. અભ્યાસનું સાતત્ય

ધ્યાન ધારણા કાયમ રાખવી ને,
 કાયમ કરવો અભ્યાસ રે;
 ભાળી ગયા પછી તરપત ન થાવું ને,

વિશેષ રાખવો ઉલ્લાસ રે.....ધ્યાન

ભાઇ રે ! ગુરુના વચનોમાં સાંગોપાંગ ઊતરવું ને,

કાયમ કરવું ભજન રે;

આળસ કરીને સ્ફૂર્થ નવ રહેવું રે,

ભલે કબજે કર્યુ હોય મન રે.....ધ્યાન.

ભાઇ રે ! આઠે પહોર રહેવું આનંદમાં ને,

વધુ ને વધુ જાગે જેથી પ્રેમ રે;

હંમેશાં અભ્યાસ મૂકવો નહિ ને,

છોડી દેવું નહિ નીમ રે.....ધ્યાન.

ભાઇ રે ! નિત્ય પવન ઊલટાવવો ને,

રમવું સદા હરિની સંગ રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 પછી ચડે નહિ દૂજો રંગ રે.... ધ્યાન.

26. પ્રણવોપાસના

પૃથુરાજ ચાલ્યા સ્વધામ જ્યારે,
 ત્યારે સનકાદિક આવ્યા તેને દ્વાર રે;
 રાજયોગનો અભ્યાસ બતાવ્યો રે,
 જેથી પહોંચી ગયા પરા ને પાર રે...પૃથુરાજ.

ભાઇ રે ! ઉજવે કૃષ્ણ સાથે સંવાદ કીધો રે,
 બતાવ્યું પ્રણવનું ધ્યાન રે;
 પ્રણવ જીત્યા ને પરમગતિ પામ્યા રે,
 જેથી પ્રગટ્યું નિર્મળ જ્ઞાન રે..... પૃથુરાજ.
 ભાઇ રે ! પાંચ પ્રાણની ગતિ એને જાણી રે,
 ભાજિયા ત્રિગુણાતીત અવિનાશ;
 કૃષ્ણાકાર સર્વે જગત જણાયું રે,
 જેનો રોમ રોમમાં વાસ રે.....પૃથુરાજ.
 ભાઇ રે ! એકાગ્ર ચિત્ત કરીને એવો અભ્યાસ આદરજો,
 લાગે ત્રિગુણાતીતમાં તાર રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,

ભાળો અરસપરસ નિરધાર રે.....પૃથુરાજ.

27.કર્તૃત્વનો ત્યાગ

જ્ઞાનયોગ (ભજન 27 થી 32)

રમીએ તો રંગમાં રમીએ પાનબાઈ,
 મેલી દઇ આ લોકની મરજાદ;
 હરિના દેશમાં ત્રિગુણ નવ મળો,
 ન હોય ત્યાં વાદ ને વિવાદ.... રમીએ.
 ભાઈ રે ! કર્તાપણું કોરે મૂકશો પાનબાઈ !

ત્યારે આવશે પરપંચનો અંત રે;
 નવધા ભગાતિમાં નિરમળ રહેવું,
 એમ કહે કહે છે વેદ ને સંત....રમીએ.
 ભાઇ રે ! સાંગોપાંગ એકરસ સરખો પાનબાઇ !
 બદલાય ન બીજો રંગા;
 સાચાની સંગે કાયમ રમવું પાનબાઇ !
 કરવી ભગાતિ અભંગ રે....રમીએ.
 ભાઇ રે ! ત્રિગુણ રહિત મરને કરે નિત કિય,
 લાગશે નહિ કરતાનો ડાધ રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં
 તને નડે નહિ કરમનો ભાગ રે....રમીએ.

28. ગુજરાતનો લાડવો

ઝીલવો હોય તો રસ ઝીલી લેજો પાનબાઈ !
 પછી પસ્તાવો થાશે;
 અગામ અગોચર રસનું નામ છે,
 એ તો પૂરણ અધિકારી ઠેરાશે....ઝીલવો.
 ભાઈ રે ! માન રે મેલ્યા પછી રસ તમને મલશે પાનબાઈ !
 જુઓને વિચારી તમે મનમાં;
 દૃષ્ટ પદારથ નથી રહેવાનો પાનબાઈ !
 સુણોને ચિત્ત દઇ વચ્ચનમાં... ઝીલવો .

ભાઇ રે ! આતો ગુંજાનો લાડવો પાનબાઇ !
 અહંભાવ ગયા વિના ન ખવાય;
 કોટિ રે જનમની મટાડો કલ્પના ત્યારે,
 જાતિ રે પણું વયું જાય રે.....ઝીલવો
 ભાઇ રે ! દૃષ્ટિ રાખો ગુપત રસ ચાખો પાનબાઇ !
 તો તે સહે જ આનંદ વરતાય;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 આપમાં આપ મળી જાય... ઝીલવો.

29. સજાતિ વિજાતિની યુક્તિ

વીજળીને ચમકારેમોતી પરોવવું પાનબાઇ !
 નહિતર અચાનક અંધકાર થાશે;
 જોતજોતામાં દિવસ વયા ગયા પાનબાઇ !
 એકવીશ હજાર છસોને કાળ ખાશે... વીજળીને.
 ભાઇ રે ! જાણ્યા જેવી આ તો અજાન છે પાનબાઇ !
 આ તો અધૂરિયાંને ન કહેવાય;
 અ ગુપત રસનો ખેલ અટપટો,
 આંટી મેલો તો પૂરણ સમજાય.... વીજળીને.
 ભાઇ રે ! નિરમળ થઇને આવો મેદાનમાં પાનબાઇ !
 જાણી લિયો જુવની જાત;
 સજાતિ વિજાતિની જુગાતી બતાવું,

બીબે પાડી દઉં બીજુ ભાત....વીજળીને.

ભાઇ રે ! પિંડ બ્રહ્માંડથી પર છે ગુરુ, પાનબાઇ !

તેનો દેખાડું હું તમને દેશ; ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
ત્યાં નહિ માયાનો જરીએ લેશ... વીજળીને.

30. મોહ જીતનો પરિચય

એકાગ્ર ચિત્ત કરીને સાંભળો રે,

મોટો કહું ઇતિહાસ રે;

તે ઇતિહાસને સાંભળશો ત્યારે,

પ્રગાટે પૂરણ મહા વિશ્વાસ રે... એકાગ્ર.

ભાઇ રે ! મનવાણીથી પરની વૃત્તિ જેણે,
 મોહજુત એવું તેનું નામ રે;
 ભજન કરે છે આઠ પહોર હરિનું,
 એ તો લે છે નિરંતર નામ રે....એકાગ્ર.

 ભાઇ રે ! વેદ જેનાં વખાન કરે છે રે,
 જે ખોજ્યો ન આવે હાથ રે;
 બેહદની જેને ભક્તિ કીધી રે,
 અહિ રમે છે તેની સાથ રે....એકાગ્ર .

 ભાઇ રે ! મળવિક્ષેપ જેના મટી ગયા રે,
 ટળી ગયા દુબજાના ડાધ રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયા રે !

એવાને પ્રગાટે વૈરાગ રે... એકાગ્ર.

31. મોહણુત રાજાની કથા

મોહણુત રાજ મહાવિવેકી રે,
 જેની બુદ્ધિ છે અગમ અપાર રે;
 સંકલ્પ વિકલ્પ જેને એકે નહિ ઉરમાં રે,
 જેને લાગ્યો હરિ સે તાર રે... મોહ જુત.
 ભાઇ રે ! નિર્મળ ભક્તિ સદાય અવિચળ,

જેનો પ્રેમ પ્રગાટ્યો અભંગ રે;
 અમાપ બુદ્ધિ છે સદાય એમની રે,
 જેને લાગ્યો પરિપૂરણ રંગા... મોહ જુત.
 ભાઇ રે ! એક સમે હરિ બેઠા એકાંતમાં ને,
 નારદ આવ્યા તેની પાસ રે;
 પ્રસંજ થઈને હરિ ઊઠ્યા ને
 સન્માન કીધું અવિનાશ રે....મોહ જુત.
 ભાઇ રે ! ઘણે દિવસે તમે નારદ પધાર્યા ને
 અમને કીધાં છે કૃતાર્થ રે;
 ભાગ્ય હોય તો નારદ દર્શન તમારાં ને
 તમ પર સદ ગુરુનો હાથ રે....મોહ જુત.

ભાઇ રે ! નારદ કહે હરિ સાંભળો રે,
 મને થયો મનમાં પ્રક્રિયા રે;
 જગત સર્વે તમને ભજે છે ને,
 તમે કોણે ભજો છો શ્રીકૃષ્ણ રે.....મોહ જીત.

ભાઇ રે ! મોહ જીત રજા અનન્ય દાસ મારો રે,
 તેનું મારું ચિંતવન રે;
 તનમન સર્વે તેને મને આપ્યા છે,
 ને પાળો છે ગુરુજીનું વચન રે....મોહ જીત.
 ભાઇ રે ! એવું સુણીને નારદ બોલિયા રે,
 પરીક્ષા લેવા આવું આ વાર રે;
 પ્રીતિ કેવી છે એહની ને,

કેવો છે તેનો એકતાર રે.... મોહજુત.
 ભાઇ રે ! નારદ ત્યાંથી ઉઠ્યા ને,
 લાગ્યા હરિને પાય રે;
 મનમાં હરખ છે અતિ ઘણેરો રે,
 મોહજુતની પરીક્ષા લેવા જાયય રે... મોહજુત.
 ભાઇ રે ! ત્યાંથી નારદ ચાલ્યા રે,
 ચાલી નીકળ્ય તત્કાળ રે;
 પ્રભાતમાં આવીને ઉત્તર્યો રે
 રાજાની કૂલવાડી મોઝાર રેમોહજુત.
 ભાઇ રે ! તંબોળિયા નાગને તુરત તેડાવીને,
 નારદે કર્યો છે હુકમ રે;

મોહજુત રાજાના પુત્રને ડંખજો ને
 પ્રાન લેજો તત્કાળ રે.... મોહજુત.
 ભાઈ રે 1 મોહજુત રાજાએ પુત્રનેકીધું રે,
 કૂલ લેવા વનમાં જાઓ રે;
 આજ્ઞા સુણીને પુત્ર ચાલિયા રે,
 પિતાની આજ્ઞા ધરી મનમાંય રે.... મોહજુત
 ભાઈ રે ! પુત્ર ઘોડેથી ઉતર્યા રે,
 લાગ્યો નારદજુને પાય રે;
 ઘોડાને ત્યાં બાંધી કરીને, કૂલડાં વીણવાને જાય રે.... મોહજુત.
 ભાઈ રે ! એવામાં તથબોળિયો નાગ આવ્યો રે,

રાજકુમારની પાસ રે;
 જમણે અંગૂઠે ડંખ દીધો રે,
 તુરત તજ્યો તેને શ્વાસ રે... મોહજુત.
 ભાઈ રે ! કૂલ લઇને કુંવર ન આવ્યો રે,
 ઘણી થછ ગાઈ છે વાર રે....મોહજુત.
 બોનડી કહે છે તું જા વનમાં રે,
 કૂલ લેવાને આ વાર રે....મોહજુત.
 ભાઈ રે !આજ્ઞા માનીને દાસી ચાલી રે,
 વેગે આવી વનમાંય રે;
 કુંવરને ત્યાં પડેલા ભાખ્યા રે
 દાસી લાગી નારદને પાય રે....મોહજુત.

ભાઇ રે ! દાસી કહે તમે સાંભળો રે,
 મંદિર પધારો મહારાજ રે;
 મોહંઝત રાજા ભક્ત પરિપૂરણ ને,
 સર્વે એવો છે સમાજ રે... મોહંઝત
 ભાઇ રે ! પુત્ર રજાનો એક જ હતો રે,
 મરી ગયો વનની માંય રે;
 સાંભળતાં શોક થશે એહને રે
 અમે કેમ આવીએ શહેરની માંય રે.... મોહંઝત.
 ભાઇ રે ! દાસી કહે મહારાજ સંભળો રે,

આડવેશી પક્ષી ઉડી જાય રે;
 તેવું જ્ઞાન છે મોહજીત રાજાનું રે,
 તેના મનમં શોક નવ થાય રે..... મોહજીત
 ભાઇ રે ! એટલું કહી દાસી ઘરે આવી ને,
 નારદના દીધા સમાચાર રે;
 રાજાને રાણી, કુંવરની રાની રે,
 આવ્યાં છે વનની મોઝાર રે..... મોહજીત. ભાઇ રે !
 આવી નારદને પાય લાગ્યા રે,
 વૃત્તિ ડોલે નહિલગાર રે;
 નારદ કહે તમને ધન્ય છે રે,

તમને ખરો લાગ્યો છે તાર રેમોહજુત.
 ભાઈ રે ! એટલું કહી પુત્રને સજીવન કીધો ને,
 નારદને લાવ્યા શહેરમાં ય રે;
 હરિથી વિશેષ હરિના દાસને જાણ્યા ને,
 આનંદ થયો છે ઉરમાંય....મોહજુત.
 ભાઈ રે ! નારદ કહે છે માગો માગો તમે રે,
 માગીએ એક જ વચન રે;
 મોહમાયા અમને નડે નહિ ને,
 સદાય હરિ પ્રસંજ રે.....મોહજુત.
 ભાઈ રે ! એવું કોઇ મળો નહિ રે,
 જેની માયા દૂર થઇ જાય રે;

તો તમને માયા કેમ નકે નહિ,
 જેને સંકલપ વિકલપ મનમાંય રે.....મોહજીત.
 ભાઇ રે ! એવો ઇતિહાસ મેં તમને કીધો રે,
 જેના ચિત્ત ગણ્ય ભક્તિમાંય રે;
 સદગુરુજીને શીશ સોંપ્યા રે,
 એને નકે નહિ બીજું કાંઈ રે....મોહજીત
 ભાઇ રે ! આ ઇતિહાસ કોઇ સાંભળે રે,
 તે થાય હરિનો દાસ રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 એને આવે પૂરણ વિશ્વાસ રે;મોહજીત.

32. મોહ વિસજ્ઞન

આ ઇતિહાસ જ્યારે પાનબાઇએ સાંભળ્યો રે,
ત્યારે લાગ્યાં સતીને પાય રે;
આજ મને તમે પાવન કીધી ને,
અંગામાં આનંદ ન માય રે.... આ ઇતિહાસ.
ભાઇ રે ! મોહરૂપી પડળ ઉઘડી ગયાં રે,
હવે બીજું ગોઠે નહિ કાઇ રે;

જગત સરવે મને જૂદું જણાયું ને,
 જગ્યો પ્રેમ ઉરમાંય રે.....આ ઇતિહાસ.
 ભાઇ રે ! હવે મને આપ અભ્યાસ કરાવો રે,
 ઈ રે માગું વરદાન રે;
 ભલે રે તમે મારો મોહ ટાળ્યો ને,
 પવિત્ર તમારાં દર્શન રે.....આ ઇતિહાસ.
 ભાઇ રે ! જેથી આવાગમન નડે નહિ ને,
 જીવદશા મટી જાય રે:
 એવો ઉપદેશ આપો મને રે,
 જેથી જીવન્મુક્ત દરશાય રે....આ ઇતિહાસ.
 ભાઇ રે ! સરલવાણી ગંગાસતીની સાંભળીને,

પૂરણ પ્રગટ્યો અધિકાર રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 હવે લાગ્યો વચનમાં એકતાર રે.....આ ઈતિહાસ.

33. અભ્યાસની મહત્ત્વ પાનબાઇની સાધના (ભજન-33 થી 38)

માણવો હોય તો રસ માની લેજો પાનબાઇ !
 હવે આવી ચૂક્યો પિયાલો;
 કે'વું હતું તે કહી દીધું પાનબાઇ !

હવે રહેણી પાળવા હેતથી હાલો..... માણવો.
ભાઇ રે ! રહેણી થકી જોને રામ રીજે પાનબાઇ !
રહેણી થકી રસે રોમરોમ ભીજાય;
રહેણી થકી રસ શરીરમાં પરવરે,
રહેણી થકી ઉગાવો જોને થાય રે.... માણવો.
ભાઇ રે ! રહેણી થકી ગુરુજુ સાનમાં સમજાવે,
રહેણી થકી અમર જોને થવાય;
રહેણી થકી અદ્જર ઉતારા પાનબાઇ !
રહેણી થકી પાર યોગી જોને જાય રે.... માણવો.

ભાઇ રે ! રહેણી તો સરવથી મોટી પાનબાઇ !
 અહેણીથી મરજીવા બની જોને જવાય
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 રહેણી પાખ્યેથી આનંદ વરતાય.....માણવો.

34. પૂરનનો અભ્યાસ

પરિપુરણ સતસંગ હવે તમને કરાવું ને,
 આપું જોને નિરમળ જ્ઞાન રે;
 જનમવા મરવાનું તમારું મટાડીને,

ધરાવું અવિનાશીનું ધ્યાન રે.....પરિપૂરણ.

નામ-રૂપને મિથ્યા જાણો ને,

મેલી દેજો મનની તાણાવાણ રે;

આવી બેસો એકાંતમાં ને,

તમને પદ આપું નિરવાણ રે.....પરિપૂરણ.

સદા રહો સતસંગમાં ને,

કરો અગમની ઓળખાણ રે;

નૂરત સુરતથી નિજ નામ પકડો રે,

જેથી થાય હરિની જાણ રે.....પરિપૂરણ.

મેલ ટળો ને વાસના ગળો રે,

કરો પૂરણનો અભિયાસ રે,

ગંગાસતી એમ બોલિયાં,
થાય મૂળ પ્રકૃતિનો નાશ રે..... પરિપૂરણ.

35. ગુપ્ત રસ

ગુપ્ત રસ આ તો જાણી લે જો પાનબાઇ !
જેથી જાણવું રહે નહિ કાંચ;
ઓધ રે આનંદના કાયમ રહે ને,
સહેજે સંશય બધા મટી જાય.....ગુપ્ત.
ભાઇ રે ! શૂરવીર થઇને સંગ્રામે ચડવું પાનબાઇ !
માંયલું મન ફરી ઉભું ન થાય;

કેવલ ભગતિને તમે એમ પામો પાનબાઈ !
 તો તો પચરંગી પાર જણાય;
 પરપંચના તોડી નાખો પડળ પાનબાઈ !
 ભાવકુભાવ મનમાં નહિ થાય.....ગુપત.
 ભાઈ રે ! મેદાનમાં હવે મમલો મચાવો પાનબાઈ !
 ભજન કરો તમે ભરપૂર;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે
 વરસાવો નિરમળ નૂર રે.....ગુપત.

36. ગુરુવચનનાં બાણ

છૂટાં રે તીર હવે નો મારીએ બાઇ જુ !
 મે'થી સહ્યું નવ જાય;
 કલેજાં મારાં વીંધી નાખ્યાં બાઇજુ !
 છાતી મારી ફાટાફાટ થાય છૂટા રે.
 બાઇ રે ! બાણ રે વાગ્યાં ને રુંવાડાં વીંધાણાં બાઇજુ !
 મુખથી નવ કહેવાય;
 આપોને વસ્તુ મુને લાભ જ લેવા,
 પરિપૂરન કરીને કિયાય.....છૂટા રે
 બાઇ રે ! બાન હજુ તમને વાગ્યાં નથી પાનબાઇ !
 બાણ રે વાગ્યાને છે હજુ વાર;
 બાણ રે વાગ્યાથી સુરતા ચડે આસમાનમાં,

પછી તો દેહદશા મટી જાય..... છૂટા રે.

ભાઇ રે ! બાણ વાગ્યાં હોય તો બોલાય નહિ પાનબાઇ!

પરિપૂરણ વચનમાં વરતાય;

ગંગાસતીએમ બોલિયાં રે;

તેજ પૂરણ અધિકારી કહેવાય રે.... છૂટા રે.

37. તીવ્ર સાધના

વચન સુણીને બેઠા એકાંતમાં ને,

સુરતા લગાડી ત્રિકૃટિમાંય રે;

સંકલ્પ વિકલ્પ સરવે છૂટી ગયા ને,
 ચિત્ત લાગ્યું વચનુંની માંય રે..... વચન.
 ભાઇ રે ! ખાનપાનની કિયાશુદ્ધિ પાળો ને,
 જમાવી આસન એકાંત માંય રે;
 જાતિ અભિમાનનો ભેદ મઠી ગયો ને,
 વરતે છે એવા વ્રતમાન રે.... વચન.
 ભાઇ રે ! ચંદ્ર સૂરજની નાડી જે કહીએ રે
 તેનું પાળો છે વ્રતમાન રે;
 ચિત્ત માત્ર જે વચનમાં મૂકે રે;
 એથી આવી ગાઇ છે સાન રેવચન.
 ભાઇ રે ! કિયાશુદ્ધ થારે ત્યારે અભિયાસ જાગ્યો ને,

પ્રગાટ્યું નિરમળ જ્ઞાન રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 કીધો વાસના સરવનો ત્યાગ રે.....વચન.

38. પદાર્થની અભાવના

મન મરિયું તેને ત્યાગી કહીએ રે,
 મરને વરતે વહેવાર માંય રે;
 ભીતર જાગ્યા તેને ભ્રાંતિ ભાંગીને,
 તેને નહિ નડે માયાની છાંય રે.....મન.
 ભાઇ રે ! આદર્યો અભ્યાસ ને મટી ગાઇ કલ્પન,

આનંદ ઉપજ્યો અપાર રે;
 વ્રતમાન બદલે પાનબાઇ ! તેનું રે,
 જેને લાગ્યો વચનુમાં તાર રે.... મન.
 ભાઇ રે ! આસન ત્રાટક ખટમાસ સિદ્ધ કર્યું ને,
 વરતી થછ ગાઇ સમાન રે;
 ગુરુને શિષ્યની થછ ગાઇ એકતા ને,
 મટી ગાયું જાતિનું માન રે.....મન.
 ભાઇ રે ! પદાર્થની અભાવના થછ ગાઇ તેહને રે,
 વાસનાની મટી ગાઇ તાણાવાણ રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 જેને થછ ગાઇ સદ ગુરુની ઓળખાણ રેમન.

39. પિયાલો

ગુરુ કૃપા અને સિદ્ધિ
(ભજન 39 થી 43)

પી લેવો હોય તો રસ પી લેજો પાનબાઇ !
પિયાલો આવ્યો છે તત્કાળ;
વખત ગાયા પછી પસ્તાવો થાશે પાનબાઇ !
અચાનક ખાશે તમને કાલ... પી લેવો.
ભાઇ રે ! જાણવી હોય તો વસ્તુ જાણી લેજો પાનબાઇ !

નીકર જમીનમાં વસ્તુ જાશે;

નખશીખ ગુરુજીએ હૃદયમાં ભરી તો આ,

ઠાલવવાનું ઠેકાણે કે'વાશે..... પી લેવો.

ભાઈ રે ! આપ રે મૂઆ વિના અંત નહિ આવે પાનબાઈ !

ગુરુગમ વિના ગોથાં મરને ખાય;

ઘોળામાં બેસાડી વસ્તુ અત્મને આપું,

જેથી આપપણું તરત ગળી જાય.....પી લેવો.

ભાઈ રે ! આ વખત આવ્યો છે તમારે ચેતવાનો પાનબાઈ !

માન મેલીને થાઓ હોંશિયાર;

ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,

હવે તમે હેતનાં બાંધો હથિયાર.....પી લેવો.

40. ગુરુકૃપા

વીણવો હોય તો રસ વીણી લેજો પાનબાઈ !

હવે આવ્યો છે બરાબર વખત;

ઉભાં રે થાઓ પાનબાઈ ! શૂરવીરપણું દાખવો

હવે લાંબો નથી કાંઈ પંથ.....વીનવો.

ભાઈ રે ! આ રસપાન પાનબાઈ ! અગમ અપાર છે,

કોઇને કહ્યો નવ જાય રે;

એ રસ હું તમને બતાવું પાનબાઈ !

મારી પૂરણ થઇ છે લ્યાય.....વીણવો.

ભાઇ રે ! આ અજર રસ કોઈથી જરે નહિ પાનબાઇ !

અધૂરાંને આપ્યે ઢોળાઇ જાય;

પીઓને પિયાલો પ્રેમે કરીને પાનબાઇ !

ત્યારે લે'રમાં લે'ર સમાય રે.....વીણવો.

ભાઇ રે ! આપ્યો રસને ખોળામાં બેસાડ્યા,

મૂક્યો છે મસ્તક પાર હાથ રે;

ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,

ત્યાં નિરખ્ય ત્રિલુલન નાથ.....વીણવો.

41. પરમપદની પ્રાપ્તિ

ચક્ષુ બદલાણી ને સુવાંત વરસી રે,

ફળી ગાઇ પૂરવની એને પ્રીત રે;
 ટળી ગૈ અંતરની આપદાને,
 પાળી સાંગોપાંગ રૂડી રીતે રે....ચક્ષુ.
 ભાઇ રે ! નાભિકમળથી પવન ઊલટાવ્યો ને,
 ગયો પશ્ચિમ દિશા માંય રે;
 સુરતા ચડી ગાઇ શુનમાંય રે,
 ચિત્તમાંહી પુરુષ ભાલ્યા ત્યાંય રે....ચક્ષુ.
 ભાઇ રે ! અવિગત અલખ અખંડ અનાશ ને,
 અવ્યક્ત પુરુષ અવિનાશ રે;
 ભાળીને સુરતા તેમાં લીન થાઇ અગાઇ ને,

અહે મટી ગયો જનમનો ભાસ રે....ચક્ષુ.
 ભાઇ રે ! ઉપદેશ મળ્યો ને ટળી ગાઇ છે આપદા ને,
 કરાવ્યા પરિપૂરણ અભ્યાસ રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 આવ્યો પરિપૂરન વિશ્વાસ રે....ચક્ષુ.

42. હેઠા ઉતરીને પાયે લાગ્યા

હેઠાં ઉતરીને પાયે લાગ્યાં ને,
 ઘણો કીધો છે ઉપકાર રે;
 અમાપક બુઝી થઇ ગાઇ છે મારીને,

લાગ્યો અકર્તા પુરુષમાં તાર રેહેઠા.
 ભાઇ રે ! અખંડ અમર અવિનાશી ભાગ્યા રે,
 વસ્તુ છે અગમ અપાર રે;
 દયા કરીને મુજને દરશાવ્યા રે,
 અનામ એક નિરધાર રેહેઠા.
 ભાઇ રે ! સમજુને વાસના સમાઇ ગઈ રે;
 અનુપમ છે એક અરૂપ રે;
 આતમાને ભિજ્ઞ નવ જાણો ને,
 એ તો છે શુદ્ધ નિરંજન ભૂપ રે;
 ભાઇ રે ! સરવેની સાથે મિત્રતા રાખજો રે,

નહિ પ્રીત નહિ વેર રે;
ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે, એવું સમજુને કરવી લે'ર રે....હેઠા.

43. પદ પામ્યા નિરવાણ રે

જીવને શિવની થઇ ગાઇ એકતાને,
પછી કહેવું અર્હું નથી કાંઈ રે;
આ રસ પીધો જેને પ્રેમથી રે,
તે સમાઇ રહ્યો ધૂનની માંય રે....જીવને.
ભાઇ રે ! તમે હવે હરિ ભરપૂર ભાજ્યા રે,

વરતો કાયમ ત્રિગુણની પાર રે;
 રમો સદા એના સંગમાં ને,
 સુરતા લગાડો બાવનની બહાર રે....જીવને.
 ભાઇ રે ! મૂળ પ્રકૃતિથી પાર થઈ ગયાં ને,
 તૂઠી ગાઇ સઘળી ભાંત રે;
 તમારું સ્વરૂપ તમે જોઇ લીધું ને,
 જ્યાં વરસે છે સદા સ્વાંત રે....જીવ.
 ભાઇ રે ! સદા આનંદ હરિના સ્વરૂપમાં રે,
 જ્યાં મટી મનની તાણાવાણ રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,

તમે પદ પામ્યાં નિરવાણ રે....જીવને.

44. ચેતીને રહેવું

પાનબાઇને ભલામણ (ભજન 44 થી 52)

વિવેક રાખો તમે સમજુને ચાલોને, વસતું રાખો ગુપત રે;

મુખનાં મીઠાં ને અંતરના ખોટાં,

એવાની સાથે ન થાશો લુઘ્ય રે....વિવેક.

ભાઇ રે ! અજડ અવિવેકી ગુરુથી વિમુખ અહેવું,

જેને રહેણી નહિ લગાર રે;

વચન લંપટ ને વિષય ભરેલા રે,
 એવાની સાથે મેળવવો નહિ તાર રે....વિવેક.
 ભાઇ રે ! અહંતા, મમતા, આશા ને અન્યાય રે,
 ઇષ્રી ધની ઉરમાંય રે;
 એવા માણસને અજ્ઞાની ગાણ્યા ને,
 પોતાની ફજેતી થાય રે....વિવેક.
 ભાઇ રે ! દાઝના ભરેલા દૂબજામાં પૂરાને,
 નહિ વચનમાં વિશ્વાસ રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 તમે પામજો એવાથી ત્રાસ રે.....વિવેક.

45. શુદ્ધ અધિકારી

વસ્તુ વિચારીને દિજુએ રે,
 જો જો તમે સદપાત્ર રે;
 વરસ સુધી અધિકારીપણું જોવું ને,
 ફેર ન રહે અણુમાત્ર રે..... વસ્તુ
 ભાઇ રે ! ગુરુને કોધ થયો એવું જ્યાં લગી જાને,
 ત્યાં લગી શુદ્ધ અધિકારી ન કહેવાય રે;
 ગુરુજીના વચનુમાં આનંદ પામે ને,
 આવીને લાગે એને પાય રે.....વસ્તુ.
 ભાઇ રે ! એવા શુદ્ધ અધિકારી જેને ભાળો રે,

તેને કરજો ઉપદેશ રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 એને લાગે નહિ કઠણ વચ્ચનનો લેશ રે.....વસ્તુ.

46. સુપાત્ર શિષ્ય

કૃપાત્ર આગળ વસ્તુ ન વાવીએ ને,
 સમજુને રહીએ ચૂપ રે;
 મરને આવીને દ્રવ્યનો ઢગાલો કરે ને,
 ભલે હોય મોટો ભૂપ રે.... કૃપાત્ર.
 ભાઇ રે ! ભજની પુરુષે બેપરવા અહેવું ને,

રાખવી નહિ કોઇની પરવાહ રે;
 મોટાની આગળ નવ ઉચ્ચારવું ને,
 બાંધવો સુરતાનો એકતાર રે... કુપાત્ર.
 ભાઈ રે ! ઉપદેશ દેવો તો પ્રથમ ભગાતિ દેખાડવી ને,
 ગાળી દેવો તેનો મોહ રે;
 દયા કરવી તેની ઉપર ને,
 રાખવો ઘણો કરીને સોહ રે....કુપાત્ર.
 ભાઈ રે ! સંશય ટળે ને મનદું ગલે ને,
 રાખે નહિ કોઇ પાર દ્રેષ રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 એવાને દેખાડવો હરિનો દેશ રે.... કુપાત્ર.

47. ઉપદેશ અધિકારીને આપવો

અંતઃકરનથી પૂજાવાની આશા રાખે ને,
 એને કેમ લાગે હરિનો સંગ રે;
 શિષ્ય કરવા નહિ એવાને રે,
 જેને પોરો ચડયો ન હોય રંગ રે.....અંતઃકરણથી.
 ભાઇ રે ! અંતાર નથી જેનું ઉજળું ને,
 જેને મોટાપણું મનમાંય રે;
 તને બોધ નવ દિજુએ ને,

જેની વૃત્તિ હોય આંય ને ત્યાંય રે.....અંત:કરણથી.
 ભાઇ રે ! શાઠ નવ સમજે સાનમાં ને,
 ભલે કોટિ કરે ઉપાય રે;
 સંકલ્પ વિકલ્પ જેને વધતા જાય રે,
 એવાની અંતે ફજેતી શાય રે, અંત:કરણથી
 ભાઇ રે ! એવાને ઉપદેશ કદી ન દેવો ને,
 ઉલટી ઉપાધિ વધતી જાય રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 એવાંનો કાવો નહિ ઇતબાર રે.....અંત:કરણથી.

48. વિષયવાળાને વાત ન કહેવી

દળીદળીને ફાંકણીમાં ઉધરાવવું રે,
 એવું કરવું નહિ કામ રે;
 આપણી વસ્તુ જાય અવરથા રે,
 એવાનું લેવુંનહિ નામ રે.....દળીદળીને.
 ભાઇ રે ! સેવા કરવી તો છેલ્લા જનમવાળાની ને,
 ભજનમાં જોવા સંસ્કાર રે;
 જો પૂરવનો પુરુષાર્થ હોય એહનો રે,
 તો મેળવવો વાતનો એકતાર રે.....દળીદળીને.
 ભાઇ રે ! વિષયવાળાને આ વાઅત ન કહેવી ને,

એથી રાખવું અલોપ રે;
 દેખાદેખીએ મરને કંઠી બંધાવે રે,
 શુદ્ધ રંગાનો ચકે ન ઓપ રે.....દળીદળીને.
 ભાઇ રે ! ઉત્તમ કર્મ જો કરે ફળની આશા એ રે,
 એવાને ન લાગે હરિનોલેશ રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 તેઓ કયાંથી ભાગે અખંડ દેશ રે.....દળીદળીને.

49. ઉપદેશનું પાત્ર

સત્ય વસ્તુમાં જેનું ચિત્ત ભળી ગયું રે,
 એ ચારે વાણી થકી પાર રે;
 સ્વર્જનમાં પન જે ચોણે નહિ રે,
 એ તો નિર્ભય નર ને નાર રે.....સત્ય.
 ભાઇ રે ! ભેદવાણીપણાનો સંશય ટળી ગયો રે,
 મટી ગયો વર્ણનો વિકાર રે;
 તનમનધન પોતાનું નથી માન્યું ને,
 સતગુરુ સાથે એક તાર રે....સત્ય.
 ભાઇ રે ! એવાને ઉપદેશ તરત લાગે રે,
 જેને પાછ્યો સાંગોપાંગ અધિકાર રે;
 આ અલૌકિક વસ્તુ એવાને કહેજો ને,

નહિ તો સમજુને રહેજો સમાઇ રે.....સત્ય.
 ભાઇ રે ! હરિગુરુ સંતને એકરૂપ જાણજો ને,
 રહેજો સ્વરૂપમાં લીન રે :
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 તમે સમજુ છો મહાપર્વીણ રે.....સત્ય.

50. છેલ્લી શિખામણ

સ્થિરતાએ રહેજો ને વચ્ચનુંમાં ચાલજો રે,
 રાખજો રૂડી રીત રે;
 અજાણ્યા સાથે વાત નવ કરજો રે,

જેનું મન સદા વિપરીત રે.....સ્વિરતાએ. ભાઇ રે !

આગળ ધણા મહાત્મા થઈ ગયા રે,

તેને કુપાત્રનો કર્યો નિષેધ રે;

એક આત્મા જાણીને અજ્ઞાની પર્બોધિએ તો,

ઉપજાવે અંતરમાં ખેદ રે.....સ્વિરતાએ.

ભાઇ રે ! લિંગવાસનામાં જેનું ચિત્ત લાગ્યું રે,

આસક્ત છે વિષયમાંય રે;

એવાને ઉપદેશ કદી નવ કાવો રે,

જેને લાગે નહિ લેશ ઉરમાંય રે.....સ્વિરતાએ.

ભાઇ રે ! ઉપાધિ થકી આપને નિર્મળ રહેવું ને,

ચૂકવો નહિ અભ્યાસ રે;
ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે, ત્યાં રહે નહિ દુર્જનનો વાસ રે.....સ્થિરતાએ.

51. કળજુગાથી સાવધાન

કળજુગ આવ્યો હવે કારમો રે,
તમે સુણજો નર ને નાર;
ભક્તિ ધરમ તે માંહે લેપાશે,
રહેશે નહિ તેની મર્યાદ.....કળજુગ.
ગુરુજીના કહેવા ચેલા નહિ માને ને,
ઘેર ઘેર જગાવશે જ્યોત રે;

નર ને નાર મળી એકાંતે બેસશે,
 રહેશે નહિ આતમ ઓળખાણ.....કળજુગા.
 વિષયના વેપારમાં ગુરુજીને વામશે,
 જુઠા હશે નાર ને નાર રે;
 આદિ ધરમની ઓથ લેશે ને,
 નહિ રાખે અલખ ઓળખાણ રે.....કળજુગા .
 ભાઇ રે ! એકબીજાના અવગુણ જોવાશે ને,
 કરશે તાણાવાણા રે;
 કજિયા કલેશની વૃદ્ધિ થાશે ત્યારે,
 નહિ આવે ધણી એને દ્વાર રે....કળજુગા.
 સાચા મારા ભાઇલા અલખ આરાધે,

ધણી પધારે એને દ્વાર રે;
 ગંગાસતી એમ બોલિયાં રે,
 તમે કરજો સાચા કેરો સંગ રે.....કળજુગ.

52. કલજુગનાં લક્ષણો

કળજુગમાં જતી સતી સંતાશે ને,
 કરશે એકાંતમાં વાસ રે;
 કુડા ને કપટી ગુરુ ને ચેલા રે,
 પરસ્પર નહિ વિશ્વાસ રે....કળજુગમાં.

ગુણી ગુરુ ને ચતુર ચેલકો રે,
 બેયમાં હાલે તાણાવાણ રે;
 ગુરુના અવગુણ ગોતવા માંડે રે,
 ગાઈના હાલે ઘમસાણ રેકળજુગામાં.
 ચેલકો બીજા ચેલકા પર મોહે રે,
 પોતે ગુરુજી થઇને બેસે રે;
 ગુરુની દિક્ષા લઈ શિક્ષા ન માને રે,
 જ્ઞાન કે ગમ નહિ લેશ રે.....કળજુગામાં.
 ચેલો ચેલા કરી બાંધશે કંઠિયું રે,
 બોધમાં કરે બકવાદ રે;
 પેટને પોષવા ભીખીને ખાશે રે,

પુરુષાર્થમાં પરમાદ રે....કળજુગમાં.
 ધનને હરવા છળ કરશે ને,
 નિત્ય નિત્ય નવા ગોતે લાગ રે;
 આસન થાપી કરશે ઉતારાને,
 વિષયમાં એને અનુરાગ રે....કલજુગમાં.
 વાદવિવાદ ને ધર્મ કરમમાં રે,
 ચૂકે નહિ કરતાં એ હાણ રે;
 ગંગાસતી કહે એવાથી ચેતજો રે,
 કલજુગના જાણી પરમાણ રે....કલજુગમાં.

ગંગાસતીના આ ભજનોમાં રહેલા શબ્દો અને એ શબ્દોમાંના આધ્યાત્મદર્શનને
વિગતે સમજાવતું શ્રી ભાણદેવજીનું સંતવાણી 2010 દરમ્યાનનું વક્તવ્ય
અક્ષરનાદ.કોમ પરથી નીચેની કદીઓ ક્લિક કરીને વાંચી શકાશે.

<http://aksharnaad.com/2010/12/24/santvani-vichar-gosthi-part-7/>

<http://aksharnaad.com/2010/12/24/santvani-vichar-gosthi-part-6/>

અને આમાના ઘણા ભજનો સાંભળવા ક્લિક કરો...

<http://anand-ashram.com>

<http://aksharnaad.com>